

Jeg har, hvad dette Punkt angaaer, tilladt mig, allerede ved Sagens Forelæggelse at fremhæve, at et af Regjeringens Formaal ved dette Udfasts Udarbejdelse har været mere at løfte de underordnede Embedsmænds Lønninger og nærme dem til de Overordnedes og nedfatte de Overordnedes. Nu kan der vel være forskellige Meninger, om en Gage skal være 2200 eller 2500 Rbd.; men jeg troer paa ingen Maade, at man er besejlet til at støtte sin Mening om, at det skal være 2200 Rbd., med et saa almindeligt Raisonnement, som det, at det er godt, at der finder en vis Jævnhed Sted. Jeg troer, at det er lige jævnt, enten man sætter 2200 eller 2500 Rbd. paa det vedkommende Sted. Forresten maa man ogsaa erindre een Ting. Naar man saaledes vil gjen-nemføre denne Jævnhed med en betydelig Conseqvens, saa kan man let komme til at gjøre det Hele saa jævnt, at man kommer til at hjælpe sig med lutter jævne Subjecter, (Münterhed) og det er hverken Statsindtagterne eller Handelen tjent med, at det saaledes bliver altfor jævnt. Kommer man til denne Anskuelse, saa er der ingen Grændse for at sætte Gagerne lavt. Naar man vil forfølge denne Tanke i sin Conseqvens, saa seer jeg ikke, hvorfor man vil bevilge 2200 eller 2000 Rbd. Jeg holder mig forvisset om, at det kunde blive absolut muligt at bestride de allerførste Embeder i Landet jævnt med en Nettoindtægt af 1000 Rbd., — absolut muligt; men, om det var hensigtsmæssigt baade for Statens Intrader og for de Handlendes Interesser, som i høi Grad versere i dette Spørgsmaal, det er et andet Spørgsmaal. Blandt de Enkeltheder, som den ærede Taler har fremført, var ogsaa det, at, naar man tog Hensyn til, at de nærværende Embedsmænd havde høie Gager, maatte det erindres, at de havde deres Lønninger paa en anden Maade. Jeg vil dertil tillade mig at bemærke, at det forholder sig væsentligt ikke saaledes; den allerførste Deel af de nærværende Embedsmænds Indtægt er fast Gage, og det er en forholdsvis mindre Deel af deres Indtagter, de have paa anden Maade, nemlig ved Hjælp af Procenter; og, naar man sammenholder det faste Gagerement, som fore-

ligger, med Gagerementet for 1841, vil man i det Hele taget finde, at det nærværende er til Statskassens Fordeel. Der er kun een Klasse, for hvilken det gennemgaaende er fordeeltligere end hiint, det er nemlig for den laveste Klasse, Soldassistenterne; men man har søgt at bøde herpaa ved at formindste de høiere Embeders Indtagter. Den ærede Rigsdagsmand har anført, at han i Genhold til sine Øtringer saaledes vilde gjøre sin Pligt imod sine Committenter ved at stemme for de Nedsættelser, som der er Spørgsmaal om ved denne Paragraph. Jeg troer, at de ærede Landstingsmand hver især have for Øie at gjøre deres Pligt imod deres Committenter ved deres Stemmegivning, og jeg troer, at, hvad det foreliggende Tilfælde angaaer, kan den, der har den største Tendents til Besparelser, meget vel forsvare, at han har gjort sin Pligt imod sine Committenter ved her at stemme i en anden Retning end den ærede Rigsdagsmand; thi det er, som sagt, ligesom kun en Besparelse af 1800 Rbd. for Statskassen, hvorom her hovedsagelig er Spørgsmaal, og, vil den ærede Landstingsmand i denne Henseende gjøre sin Pligt imod sine Committenter, kan Statskassen dyrt komme til at betale det paa anden Maade, og, kan den ikke directe komme dertil, saa kan Handelsstanden ialtsind let komme dertil. Naar det er fremhævet af den ærede Landstingsmand, at han vilde stemme for, at Overtoldinspecteurernes Gager ikke engang skulde blive 2800 Rbd., efter at Alderstillaagene ere faldne bort, men 2600 Rbd., saa er det jo en Meningsfag, hvorom jeg ikke videre skal ytre mig; men, naar den ærede Landstingsmand i denne Henseende har paaberaabt sig mine Øtringer i en vis Retning, nemlig at der Intet var til Hinder for, at en Overtoldinspecteur kunde begynde med en lavere Indtægt, end enkelte af de høiere gagerede Toldinspecteurer eller Toldcasserere havde, da maa jeg dog paa den anden Side bede erindret, og tillige maaffee bede den ærede Landstingsmand erindre, at jeg tillige erkjendte, at det i og for sig var det rigtige Princip, at de høiere Charger, Overposterne, ere bedre aflagte end de lavere, og kun at den Omstændighed, at en enkelt af dem,